

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΙΚΑΚΗΣ

Ο εις τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς κληθεὶς διὰ τῆς ὁφειτοῦ τῶν συναδελφῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα κ. Ἀντώνιος Ρικᾶκης εἶνε Κρήσι τὴν πατρίδα γεννηθεὶς εἰς Κόθηρα τὸ 1824.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἔλθων εἰς τὴν ἐλευθέρην Ἑλλάδα διορίσθη δικηγόρος τὸ 1844 παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίοις καὶ ἐξήσκησεν αὐτοῖσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μέχρι τοῦ 1851, ὅτε διορίσθη ἀντιπρωτοδικεὺς ἐν Ἀθήναις καὶ βραδύτερον πρωτοδικεὺς. Τὸ 1851 προήχθη εἰς εἰσαγγελεὺς ἐν Πάτραις, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ ἔτος ἀπέλυθη ἀπὸ τὸ παρῶν του Σωτήρος διὰ τὰς φιλοπάτριδας ἰδίως ἐνεργείας, τοῦ δὲ ὄν κατώρθωσε νὰ διασωθῇ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Γάλλου μισθράγου τὰ συλληθέντα ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα ἅπαντα διέτρεφον τὴν ἐν Ἠπειρῷ τότε ἐπανάστασιν. Παρατηθεὶς τῆς ὑπηρεσίας ἐμμένει ἐν Πάτραις ἑξαπαύων τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα μέχρι τοῦ 1860 ὅτε ἐξελέγη βουλευτὴς Πατρῶν, ἐγρημάτισε δὲ μέλος διακεκριμένον τῆς τότε συμπολιτεύσεως, ἀκαταβίβητος εἰς αὐτὸν καὶ ἐκτάκτου ἀποστολῆς εἰς Ἀργολίδα κατὰ τὴν Ναυπλιακὴν ἐπανάστασιν.

Μετὰ τὸ 1862 ἀπεσύρθη τῆς πολιτικῆς καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐν Ἀθήναις μέχρι τοῦ 1875, ὅτε ἐξελέγη βουλευτὴς Πατρῶν. Τοιοῦτος ἐξελέγη καὶ κατὰ τὸ 1879 καὶ τὸ 1881 ἐγένετο ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὸ ὑπουργεῖον Κουμουνοῦρου. Κατὰ τὴν ὑπουργεῖαν του συνειστέθησαν τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια καὶ εἰσῆχθησαν οἱ ἑλληνικοὶ νόμοι εἰς τὰς νῦν ἐπαρχίας. Ἀποσυγὼν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1881, ἐξελέγη κατὰ τὰς τελευταίας καὶ αὐθις βουλευτὴς Πατρῶν διὰ μεγάλῃς πλειονοψηφίας.

ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

Δὲν ἀρνοῦμαι τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ πολεμικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὅστις συνήρπασε νέους καὶ γέροντας ἡλεκτρίσας καὶ τοὺς ἐμπειρωτέρους τῶν κατοίκων τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου τοὺς προσηλωμένους εἰς τὰ παλαιὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τὰ διὰ μακροῦς πολεμικῆς ἀπεργίας καθιερωθέντα. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι αἱ ἀρήριλοι νυκτεριναὶ κραυγαὶ ἴσχυον νὰ μετατρέψωσιν ἐπὶ τὸ πολεμικώτερον καὶ τῶν ἀθιδῶν τὸ φρόνημα. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι παρὰ μεγάλῳ μέρει τῶν ἀποτελούντων τὸ εἰρημένον βασιλεῖον ἐξεδηλώθησαν συμπτώματα πυρετώδους ἐγκεφαλικῆς ἀναστατώσεως, ἧτις ἐκ συμπαθείας μετεδόθη καὶ πέραν τῶν ὁρίων κατὰ διαφόρους διευθύνσεις. Μόνον ἡ ἀνωτέρω ὑπόθεσις δύναται νὰ ἐξηγήσῃ καὶ ὅσα ἀκούομεν καὶ ὅσα βλέπομεν διαπραττόμενα τὰς ἡμέρας ταύτας.

Ἡ γαλλικὴ Πρωτὰ, ἧς αἱ εἰδήσεις καὶ τὰ ἄρθρα εἶνε τηλεγραφήματα τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς δι' εἰδικοῦ μάλιστα καλωδίου ἐκπεμπόμενα λέγει ὅτι ἐν τινι συνεντεύξει ὁ κ. Τρικούπης εἶπεν ὅτι συμφέρει ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης καὶ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΣ

Ο γρηγορὸς ὑποστράτηγος, ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν στρατοῦ, εἰς ὃν ἐνθουσιώδως συρρέουσιν κατ' ἑκάστην τὰ στήθη τῶν ἀρειμανίων ἐφέδρων, εἶνε παλαιὸς καὶ δοξαριασμένος στρατιώτης γέννημα δὲ τῆς ἡρωικῆς Κρήτης, γεννηθεὶς ἐν Ρεθύμνῃ ἐν ἔτει 1812.

Κατατάχθηκε ἐκ τῶν πρώτων ἐν τῷ στρατιωτικῷ τῶν Εὐελπίδων σχολεῖω ἀπεφοίτησεν ἐξ αὐτοῦ μετ' εὐδοκίμου σπουδᾶς τὸ 1831 καὶ κατατάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ πυροβολικοῦ, μεταξὺ τῶν πρώτων τοῦ ἐλευθέρου ἔθνους ἀξιωματικῶν.

Ἐκτότε ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν προαχόμενος ἐγένετο στρατηγὸς καὶ ταξίαρχος τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος ὑπηρετῶν ἀδιαλείπτως ἐν τῷ στρατῷ μελετῶν καὶ μαχθῶν ὑπὲρ τῆς διοργανώσεώς του.

Διετέλεσε ἐναλλάξ διοικητὴς τοῦ πυροβολικοῦ, καθηγητὴς τῆς πολεμικῆς καὶ τῆς ὀργανωτικῆς ἐν τῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων, διευθυντὴς τῶν σπουδῶν καὶ διοικητὴς τῆς σχολῆς ταύτης, ἐπιβουρητὴς τοῦ στρατοῦ καὶ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, πρωθυπουργοῦντος τοῦ Κουμουνοῦρου.

Ἐπὶ οἰκουμηνικῆς, ὅτε ὅλος ὁ στρατός ἀπέτελεσε δύο μεραρχίας, τῷ ἀντιτῆν ἡ διοίκησις μιᾶς ταύτων, καταργηθεισῶν δὲ εἶτα τῶν μεραρχιῶν, διορίσθη ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς τοιοῦτος διετέλεσε καὶ στρατοπεδάρχης τοῦ ἐν Ἀργεῖνῳ κατ' ἀρχὰς καὶ ἐν Δεπινοῦ κατόπιν στρατοπεδούσαντος στρατοῦ ἐξ ὅλων τῶν ὀπλίων.

τῶν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ ἡ Παρ.δ-Μαλλ. Γκαζέτ διατεινέται ὅτι ὁ αὐτός κ. Τρικούπης εἶπεν εἰς αὐτὴν ἐμπιστευτικῶς ὅτι ἂν ἦτο αὐτὸς πρωθυπουργὸς θὰ ἔσχιζε τὸ χειρόγραφον καὶ θὰ εἰσέβαλλεν ἀθωρεὶ εἰς τὴν Ἠπειρον.

Ο καλὸς συναδελφὸς Χρόνος Ἀθηναίων δημοσιεύει τὴν εἰκόνα καὶ τὴν βιογραφίαν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον προτάσσει πρόλογον ἀναιρῶν ὅσα λέγει ὁ ἐξυμνητικὸς βιογράφος του.

Τὸ ποίημα τοῦ κ. Παράσχου ἐξυμνεῖ φλογερῶς τὸν αὐτὸν ἐγχερίτον πολιτευτὴν, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καταδικάζει αὐτὸν νὰ φορέσῃ βουλγαρικὸν καλπάκι καὶ τὸν διατάσσει ὄχι πολὺ συνετῶς νὰ θέσῃ τοὺς δακτύλους μεταξὺ τῶν ψαλιδῶν τοῦ πολιτικοῦ καρκίνου πρᾶγμα ἐπιτρέπόμενον ἴσως μόνον εἰς τὸν ἄλλοτε βουλευτὴν Κερκύρας κ. Νικοκίχουσαν.

Ὁ τέως βουλευτὴς Ἀγυῖας κ. Ν. Στεφανίδης προσφώνων τοὺς καλαβρυτινοὺς ἐφέδρους, συνθέτει ὀμηροκεντρὰ μετατρέπων εἰς τὰ ἡμέτερα ἦθη τοὺς στίχους τοῦ ποιητοῦ, ἐνῶ ἡ κυρία Κόνδρομανώλη προσκαλεῖ τὸν υἱὸν τῆς τελευνοφύλακα ἀνανύμου τελωνεῖου νὰ μεταβῇ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον καὶ ὁ πεταλωτὴς κ. Ζαχαρίου